

“सञ्चारिते चागुरुस्वारयोर्नौ

धृषे समुत्सर्पति वैजयन्तीः ॥”

जयन्तीवृक्षः । इति मेदिनी । अग्निमन्त्रवृक्षः । इति हेमचन्द्रः । पञ्चवयंमयी जातुपर्यन्त-
कम्बिता माला । यथा,—

“उपग्रीयमान उन्नायन् वनिताश्रतयूथपः ।
मालां विश्वैजयन्तीं यचरन् मन्थयन् वनम् ॥”

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ३१ अध्यायः ॥

वैजयिः, पुं, मधवा । स तु विजयकवर्तिविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

वैजयिकं, त्रि, (विजयस्य निमित्तं विजयिना संयोग इति वा । विजय + “तस्य निमित्तमिति” ५ । २ । ३८ । इति ठक् ।) विजयसम्बन्धि । इति सिद्धान्तकौमुदी । (यथा, हरिवंशे । २४२ । ३२ । “रथे प्रवेशसदृशं कर्म वैजयिकं कृतम् ॥”)

वै(वै)जिकं, स्त्री, (वीजादुत्पन्नम् । वीज + ठक् ।) शिष्यतेजम् । हेतुः । इति मेदिनी । आत्मा । इति शब्दमाला ॥

वै(वै)जिकः, पुं, सद्योऽङ्कुरः । इति मेदिनी । वीज, सम्बन्धिनि, त्रि । (वीजसम्बन्धिनि च त्रि । यथा, मगौ । २ । २७ ।

“गार्भेर्होमेर्जातकर्मचौडमौञ्जीनिवन्धनेः ।

वैजिकं गार्भिकश्चैवो द्विजानामपष्टयते ॥”)

वैज्ञानिकः, त्रि, (विज्ञाने युक्तः । विज्ञान + “तत्र नियुक्तः” ४ । ४ । ६६ । इति ठक् ।) निपुणः । इत्यमरः ॥

वै(वै)डालव्रतं, स्त्री, (वैडालं विडालसम्बन्धि व्रतम् ।) दुष्टाचारविशेषः । यथा,—

“यस्य धर्मध्वजो निवृत्तं प्रकृष्यज इवोच्छ्रितः ।
प्रच्छन्नानि च पापानि वैडालं नाम तद्व्रतम् ॥”

इति दानसामरे यमवचनम् ॥

वै(वै)डालव्रतः, पुं, अङ्गनाट्यभावात् कृतव्रत-
चर्यः । इति जटाधरः ॥

वै(वै)डालव्रतकः, पुं, (विडालव्रतेन चरतीति । विडालव्रत + ठक् ।) ह्युत्तपस्त्री । तत्पर्यायः । ह्युत्तपस्यः २ चञ्चाभिसन्धी ३ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः । तस्यासंभाव्यत्वं यथा,—

“पावकिनो विकर्मेस्थान् वैडालव्रतकान्

श्रुतान् ।

हेतुकान् वक्रवृत्तींश्च वाङ्मात्रजापि नार्चयेत् ॥”
इति विष्णुपुराणे ३ अंशे १८ अध्यायः ॥

“यस्य धर्मध्वजो निवृत्तं सुरध्वज इवोच्छ्रितः ।
प्रच्छन्नानि च पापानि वैडालं नाम तद्व्रतम् ॥”
तद्वान् वैडालव्रतकः । इति तट्टीका ॥

वै(वै)डालव्रती, [त्रि] पुं, (वैडालव्रतमस्यस्येति । इतिः ।) भङ्गतापसः । विडालव्रतपस्त्री । इति भाषा । यथा, कौर्मि उपविभागे ५ अध्याये । “ह्युत्तना चरितं तत्र व्रतं रक्षसि गच्छति । अलिङ्गी लिङ्गवैशेन यो लिङ्गसुपजीवति । स लिङ्गना हरेदेवस्त्वियं गयोर्नौ च जायते ॥ वैडालव्रतिनः पापाः सर्वधर्मेविनाशकाः । सद्यः पतन्ति पापेषु कर्मयस्तस्य तत्प्रथमम् ॥

पावकिनो विकर्मेस्थान् वामाचारांस्तथैव च ।
पञ्चरात्रान् पाशुपतान् वाङ्मात्रजापि नार्चयेत् ॥”

वैद्यः, पुं, वैद्यजीवी । वैद्यशब्दादङ्प्रत्ययेन उकारस्य लोपेन च नियममिदम् । इति सिद्धान्त-
कौमुदी । (यथा, याज्ञवल्केः । १ । १६१ ।

“वैकाभिश्चत्वाहर्षिगणिका गणदोषिचाम् ॥”)

वैश्वं, स्त्री, (वैश्वारिदम् । वैश्व + अच्) वैश्व-
फलम् । इत्यमरः । वैश्वसम्बन्धिनि, त्रि । (यथा, भागवते । ११ । ३० । २४ ।

“ब्रह्मशापोपखटानां ह्युद्यमायाहतात्मनाम् ।
स्यार्द्राक्रोधः स्वयं निन्दे वैश्वोऽपि यथा वनम् ॥”)

वैश्वः, पुं, (वैकोरवयवो विकारो वा । वैश्व + “विस्वादिभ्योऽङ्” ४ । ३ । १३६ । इत्यङ् ।) उपनयने वैश्वदक्षः । तत्पर्यायः । रामः २ । इत्यमरः । (वैश्वः । यथा, महाभारते । ५ । ६० । १६ ।

“भेरीन्दङ्गनिन्देः शङ्खवैश्वनिस्त्रनेः ॥”)

वैश्विकः, त्रि, (वैश्वो वैश्वज्ञादानं शिष्यमस्य । वैश्व + “शिष्यम्” ४ । ४ । ५५ । इति ठक् ।) वैश्ववादकः । तत्पर्यायः । वैश्वज्ञाः २ । इत्यमरः । वैश्वकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

वैश्वी, स्त्री, (वैश्वोविक्रतिः । वैश्व + “विस्वादिभ्यो-
ऽङ्” ४ । ३ । १३६ । इत्यङ् । ततो ङीष् ।) वंशलोचना । इति राजनिघण्टः । (वैश्वसम्-
बन्धी । यथा, मनुः । ४ । ३६ ।

वैश्वी धारयेद्युष्टिं सोदकच कमलकुम् ॥”)

वैश्विकः, त्रि, (वीखावादनं शिष्यमस्य । वीखा + “शिष्यम्” ४ । ४ । ५५ । इति ठक् ।) वीखा-
वादकः । इत्यमरः । (यथा, कथासरित्सागरे । ६३ । १६९ ।

“तच्छ्रुत्वा विहताश्रीरपि हसित्वा वैश्विकी
ययौ ॥”)

वैश्वकं, स्त्री, गजस्य तोदनदक्षम् । तत्तु हस्ति-
चालनार्थं जौहसुखवशदक्षम् । तत्पर्यायः । तोत्रम् २ । इत्यमरः । वैश्वकम् ३ । इति भरतः ॥

वैश्वकः, पुं, (वैश्वना कायति शब्दाप्येते इति ।
कै + कः । ततः स्वार्थे अच् ।) वैश्ववादकः । इति शब्दरत्नावली ॥

वैश्वकीयः, त्रि, (वैश्वकस्यायमिति । “वैश्वकादिभ्य-
श्चङ्” ४ । २ । १३८ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा ह्यङ् ।) वैश्वसम्बन्धीयः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

वैश्वः, पुं, (वैकोरपत्यमिति । वैश्व + अच् ।) एषुः । स तु स्वयंश्रेष्ठपञ्चमराजः । यथा,—
“आदिराजः एषुर्वैश्वो मान्वाता यौवनाश्वकः ॥”

इति जटाधरः ॥

वैतंसिकः, त्रि, (वैतंसो ऋगपस्थादिबन्धनोपाय-
स्तन चरतीति । वितंस + “चरति” ४ । ४ । ८ । इति ठक् ।) मांसविक्रता । तत्पर्यायः । कौटिकः २ मांसिकः ३ । इत्यमरः ॥ कौट-
किकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ ऋगपस्थादिवन्ध-
नोपायो वैतंसः तन चरतीति वैतंसिकः । इति भरतः । (यथा, महाभारते । ३ । ३३ । ३३ ।

“इमान् शृङ्गनकान् जानुं हन्ति वैतंसिको यथा ।
एतद्रूपमघर्मेस्य भूतस्य हि विहिंसता ॥”)

वैतनिकः, त्रि, (वैतनेन जीवतीति । वैतन + “वैतनादिभ्यो जीवति” ४ । ४ । १२ । इति ठक् ।) वैतनसुगमृत्तः । तत्पर्यायः भृतकः २ भृतिसुक ३ कर्मकरः ४ । इत्यमरः । (यथा, उपदेशप्रतके । २० ।

“वीरो वैतनिकः सन्विराटनगरोपितः कुमा-
रीयाम् ।

नर्तयिताञ्जन आसीत् भजेदवस्योचितं
रुत्तम् ॥”)

वैतरणः, स्त्री, नरकविन्दुः । इत्यमरः । “वित-
वैतरणो, रथेन दानेन तीर्थंते वैतरणो ऋः
विस्वादीप् षां वैतरणश्च । अटविपटिघाटी-
वैतरणश्चिभ्रुष्टीरिति ह्यस्मान्द्यु रुद्रः । ततो-
ऽपि पाञ्चोष्वादीति वा ईप् । विषहं तरुं
वितरणं तदस्यामस्तीति वैतरणीत्यर्थे । वित-
रणी विस्वर्त्ये पातावे भवा वैतरणीत्यर्थे ।
वितरणिर्विनौका तरणशून्यैर्त्यर्थः स्वार्थे षो
वैतरणीत्येके । विस्वर्णदी ।

“नारका जन्तवः प्रेता नदी वैतरणी स्मृता ।
इति त्रिकाण्डम् ॥”

इति भरतः ॥ * । सा नदी दुर्गन्ता तमजला
महावेगा अस्मिन्नेशरक्तपरिपूर्णा धमद्वारे
वर्षते । यथा,—

“नदी वैतरणी नाम दुर्गन्ता रुधिरावहा ।
उज्जतोया महावेगा अस्मिन्नेशरङ्गी ॥”

इति प्रायश्चित्तविवेकधृतयमदधिवचनम् ॥ * ॥
अस्य उत्तपत्तयथा,—

माकंठेय उवाच ।
“ततो ब्रह्मादयो देवाः सर्वे ते शृङ्गरान्तिकम् ।
गत्वा हरं संसुप्तुः सांसार्या योगमायया ।
श्रुत्वा चरौरपि भूतशमावाद्यान्निर्हंतस्तदा ।
वाय्वष्टिं दुराधर्षामवजग्राह सायथा ।
यदा स नाशकङ्गाप्यान् सन्वारयितुमर्कजः ।
तदा महागिरौ क्षिप्रा वाय्वास्ते जलधारके ।
लोकालोकस्य निकटे जलधाराङ्गी गिरिः ।
पुष्करद्वीपपृष्ठस्यसोयसागरपश्चिमे ।
स तु सर्वप्रमाथेन मेरुपर्वतसन्निभः ।
तस्मिन् विन्धुस्रवान् वाय्वान् न धत्तं जम
रंशितुः ॥

विदीर्घसौप्तु वाय्वोवैभ्रममध्योऽभवदुदहतम् ।
ते वाय्वाः पर्वतं भित्त्वा विविशुस्तोयसागरम् ॥
सागरोरपि यद्द्वीपुं तान् शशाक खरानति ।
ततस्तु सागरं मध्ये भित्त्वा वाय्वाः समागताः ।
तोयधेः प्राग् भवां वलां स्वशमात्राहिभेद ताम् ।
विभिद्य वलां ते वास्याः पुष्करद्वीपमध्यागाः ।
नदी वैतरणी भूत्वा पूर्वसागरगाभवन् ।
जलधारस्य वेगेन संसर्गात् सागरस्य च ॥
अवाप्य सौम्यतां किञ्चिदाव्याहं नाभिदन्
शितम् ॥

महाप्यव्याकुला पृथ्वी विदीर्घां स्वाप्त वैच्छनिः ॥